

Het wachten maakt mij kapot¹

- Lied van een jonge islamitische vrouw. Naar Psalm 6. –

Vier jaar leeft ze nu hier. En wacht.

Met steeds meer angst om teruggestuurd te worden.

Naar een plaats waar het geen leven is.

Is dit een straf van mijn God?

Komt deze pijn van hem?

Elke dag bid ik dat er een eind aan komt

voor ik er een eind aan maak.

Ik bid om uitkomst want ik kan het niet meer aan.

Help me dan toch!

Volkomen kapot ben ik naar geest en naar lichaam.

Hoe lang nog, hoe lang moet ik nog wachten?

God wil toch he goede voor mensen?

Waarom worden wij dan niet geholpen?

Zo ga ik dood zonder te sterven.

Help me dan toch!

Wat heeft mijn leven nog voor zin

als ik niet meer voor anderen kan zorgen

en God niet meer kan danken

omdat anderen zorgen voor mij?

Ik ben doodmoe van al het gepieker.

‘s Nachts huil ik zonder tranen, zonder geluid.

Maar in de morgen ziet mijn kind mijn rode ogen,

hoort mijn man de stem van het verdriet.

Zijn het dan vijanden hier die mij dit aandoen?

Wij kennen elkaar niet eens!

Maar als jullie mij kwaad willen doen

kijk ik over jullie heen.

Want God ziet mijn wanhoop, voelt mijn verdriet.

Bij God zal er plaats zijn, afwijzen zal Hij me nooit!

Dan zullen geschaamd staan die mij het leven benemen,

de ruimte ontzeggen te bestaan.

Dan is gebroken de ban van getallen en nummers

als onmenselijk excuus.

Dan zijn onverschillige regels als blinde spiegels volkomen kapot.

Dan deinzen zij die weg willen sturen zelf terug.

Dan zullen zij rood van schaamte eindelijk zien

dat ook ik mag zijn, eindelijk thuis mag zijn.

---

¹ Rein Algera, 'Een zuivere weegschaal'. Boekencentrum 1995.